

fulde Cantonnementstillæg, som jeg troer, de i hoi Maade kunde trænge til.

Monrad: Jeg maa beklage, at jeg ikke kan tilegne mig den Sagkundskab, som er tilslagt mig af den ærede Rigsdagsmand, der sidder nærmest ved Ministeriet (Née) (Latter). Jeg har nemlig ikke været i Kjøbmandslære og er heller ikke kommen for tidlig dertil. Jeg troer ikke, at de Bemærkninger, jeg tillod mig at gjøre, vare af anden Betskaffenhed, end hvad enhver Mand med almindelig Kjendskab til Forholdene kunde ansee sig berettiget til at gjøre. Det var og er fremdeles min Mening, at derimod det ærede Medlem netop i disse Ting maatte kunne hde os et Beviis for Nødvendigheden af, at Soldaterne i Hertugdømmerne skulle have dette Tillæg, medens de derimod hert Landet ikke skulle have det, føre os et Beviis herfor, grundet paa Forskjellen mellem Priserne. Han vil vistnok i alt Fald kunne gjøre det til 3die Behandling. De Bemærkninger, han imidlertid hidtil har fremsført, ere af en mere løs og almindelig Natur, og ikke begrundede i hans specielle Sagkundskab til disse Forhold. Det, hvorpaa det efter min Mening kommer an, er, om virkelig Priserne i Hertugdømmerne ere saameget høiere end Priserne her, at denne Omstændighed kan begrunde et forholdsvis saaa stort Tillæg, som det af Ministeriet foreslaaede. Bevilges dette, vil Folgen deraf være, at vi inden føie Tid ogsaa komme til at give et tilsvarende Cantonnementstillæg til de Tropper fra Hertugdømmerne, som ere garnisonerede her, og det Hele bliver da et Spørgsmaal om $\frac{1}{2}$ Million Rigsdaler (Hør!), men dette er jo et meget stort og vigtigt finantstelt Spørgsmaal, hvorpaa jeg ikke troer, at der kan være Anledning til at gaae ind, saaledes som Sagerne nu staae. Jeg troer, at naar Ministeriet i October Maaned fandt, at der ikke var større Forskel i Priserne der og her, end at den kunde motivere halv Cantonnementstillæg, saa kan dette Forhold i Mellemtiden ikke være undergaaet en saa stor Forandring, at der nu skulde være Anledning for os til at bevilge det hele Cantonnementstillæg. Enhver Sag har jo 2 Hænder og saaledes ogsaa her. Den ene er den finantstelte, og den anden er Hensynet til, hvad der maastee ellers

i og for sig selv kunde være ønskeligt, naar det ikke kostede Noget. Disse 2 Hensyn maa man stadig have for Øie, men jeg kan ikke negte, at efter den Uklarhed, hvori vi for Diebliffet befinde os om Statens Finantser, — thi vi vide ikke, hvorledes Slesvigs og Holsteens finantstelte Forhold ere — og med den Kundskab, vi have til Finantserne, forsaavidt vedkommer Danmark, finder jeg det betænkeligt nu at gaae ind paa en saa særdeles stor Udgift, som det efter min Formening vilde medføre, naar man stemte for det hele fulde Cantonnementstillæg.

Krigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) yttrede, at denne Sag har to Hænder, og navnlig en finantstelt. Det er vistnok en meget rigtig Bemærkning, men den er heller ikke undgaaet Krigsministeriet, som oprindelig havde til Hensigt af oeconomiske Grunde at nedsætte Cantonnementstillægget for Soldaterne til det Halve; men efter de Oplysninger, som senere ere komne Krigsbestyrelsen ihænde, maatte den antage det for utilraadeligt; det er ikke nok at kjende Priscouranten paa et Sted paa de raade Artikler, hvad s. Ex: 1 Pd. Kjød, 1 Pd. Flæsk, 1 Pd. Bryn osv. koster, men man skal ogsaa vide, hvad de koste i tilberedt Tilstand. Da Soldaterne nemlig ikke ere cantonnerede og ikke have Udgang til Kjøkkenstederne, saa maae de tage deres Føde i tilberedt Tilstand, og den Fordeel, som de vedkommende Udsælgere tage paa deres Varer, er der saare betydelig. Det samme gjælder med Hensyn til Officerer, det kan ikke hjælpe dem at vide, at Prisen paa Kjød og de øvrige Fornødenheder ikke er saa overdrevent meget større end s. Ex. i Kjøbenhavn. Naar de maae betale den Mad, de skulle have, betydeligt dyrere, næsten dobbelt saa dyrt, som den er her, saa vil et saadant ubetydeligt Tillæg som det, der er foreslaaet for Subalternofficeersklassen af 12 Rbd. om Maaneden, ikke ansees som overdrevent.

Née: Priser og Forskjellighed i Priser afhænge af Handelsforholdenes Natur og deres Forskjellighed (Hør!), og det er netop den Forskjellighed, som er tilstede i Handelsforholdene, i Udsørfelsesforholdene, i Consumforholdene mel-